วิจัยในชั้นเรียน
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ร่วมกับการเรียนรู้เชิงรุก

Development of Chinese Pronunciation Skills Using Modern Technology and Active Learning

นางสาวนพรัตน์ น้ำคำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนสตรีศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

นางสาวนพรัตน์ น้ำคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ร่วมกับการเรียนรู้เชิงรุก

Development of Chinese Pronunciation Skills Using Modern Technology and Active Learning

◆ 1. ความเป็นมาและความสำคัญ

ภาษาจีนกลางมีความสำคัญในยุคดิจิทัล ทั้งด้านการค้า ท่องเที่ยว และการสื่อสาร ASEAN ทักษะการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง โดยเฉพาะระบบพินอินและวรรณยุกต์ 4 เสียงเป็นรากฐานสำคัญของการสื่อสารภาษาจีน จากการสังเกตพบว่านักเรียน ม.6/11, 6/12 และ 6/16 ที่เรียนวิชาภาษาจีนเสริมทักษ จ33205 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 มีปัญหาออกเสียงวรรณยุกต์และพินอินไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนจึงพัฒนาสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

◆ 2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักเรียน ม.6/11, 6/12 และ 6/16 ด้วยสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่และการเรียนรู้เชิงรุก

2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อน–หลังการใช้นวัตกรรม

3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้

◆ 3. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่ม	จำนวน	หมายเหตุ
นักเรียน ม.6 ทั้งหมด	113 คน	ม.6/11, 6/12 และ 6/16

◆ 4. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

◆ 5. นวัตกรรมที่ใช้

นวัตกรรม	รายละเอียด
บัตรพินอิน AR	สแกน QR ฟังเสียงออกเสียงจริงพร้อม AR Animation
เกมวรรณยุกต์ดิจิทัล	เกมจับคู่/เติมวรรณยุกต์ผ่านแอปบนสมาร์ตโฟน
ชุดฝึกอ่านประกอบภาพ	แบบฝึกพินอิน + วิดีโอ
Padlet / Flip	นำเสนอคลิปออกเสียง–เพื่อนให้ Feedback

◆ 6. เครื่องมือการวิจัย

1) แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน 30 คะแนน (4 ด้าน)

2) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

3) แบบประเมินความพึงพอใจ 5 ระดับ (6 ข้อ)

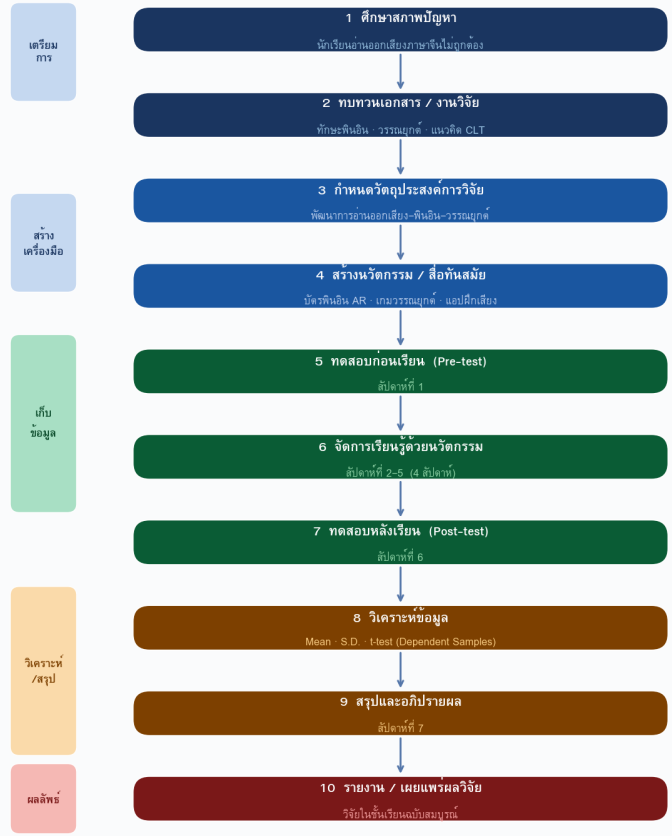
กลุ่มเป้าหมาย ม.6/16	36 คน	ชาย 7 / หญิง 29

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test แบบ Dependent Samples เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อน–หลัง

8. ขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้น (7 สัปดาห์)

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน (7 สัปดาห์)

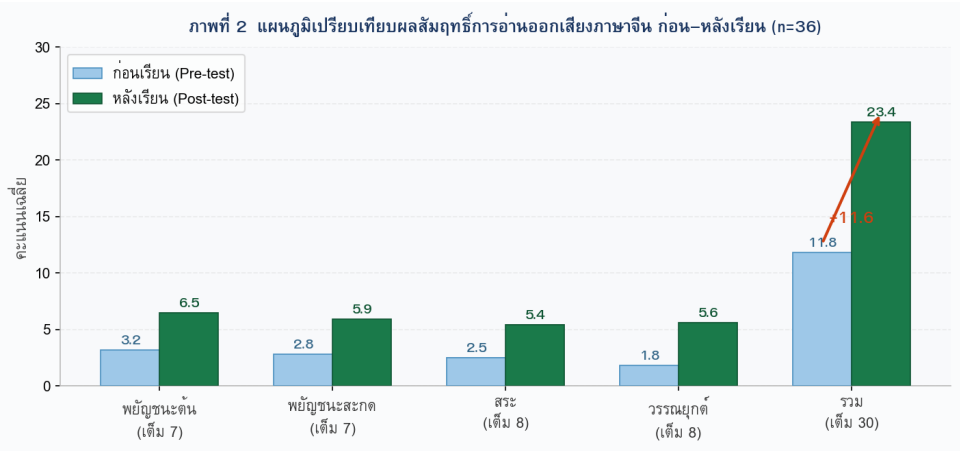

9. ผลการวิจัย

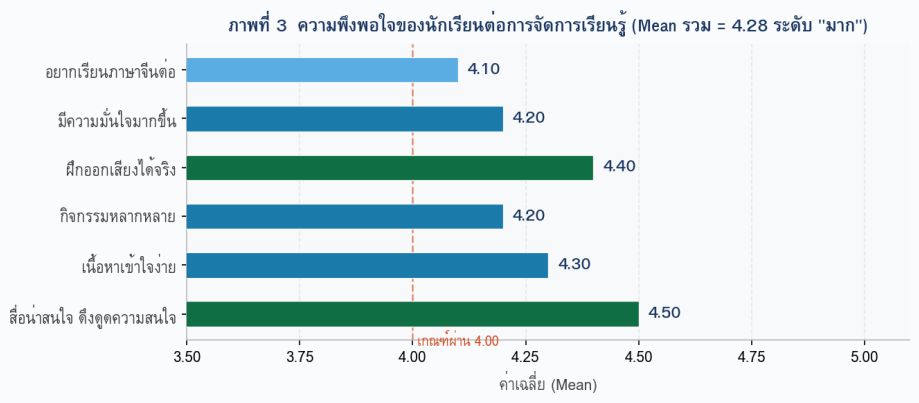
ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงก่อน–หลังเรียน (n=36, เต็ม 30 คะแนน)

ด้านที่ประเมิน	Pre Mean	Pre S.D.	Post Mean	Post S.D.	+/-	t	p
พยัญชนะต้น (เต็ม 7)	3.20	0.81	6.50	0.62	+3.30		
พยัญชนะสะกด (เต็ม 7)	2.80	0.90	5.90	0.71	+3.10		
สระ (เต็ม 8)	2.50	0.95	5.40	0.68	+2.90		
วรรณยุกต์ 4 เสียง (เต็ม 8)	1.80	1.10	5.60	0.74	+3.80		
รวม (เต็ม 30)	**11.80**	**1.94**	**23.40**	**1.45**	**+11.60**	**14.32**	**<.05**

ภาพที่ 2 แผนภูมิเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงภาษาจีน ก่อน–หลังเรียน (n=36)

ภาพที่ 1 Flowchart ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

10. สรุปผล

นักเรียน ม.6/11, 6/12 และ 6/16 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (Mean=23.40) สูงกว่าก่อนเรียน (Mean=11.80) อย่างมีนัยสำคัญ (t=14.32, p<.05) พัฒนาการสูงสุดด้านวรรณยุกต์ (+3.80 คะแนน) ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (Mean=4.28)

เอกสารอ้างอิง

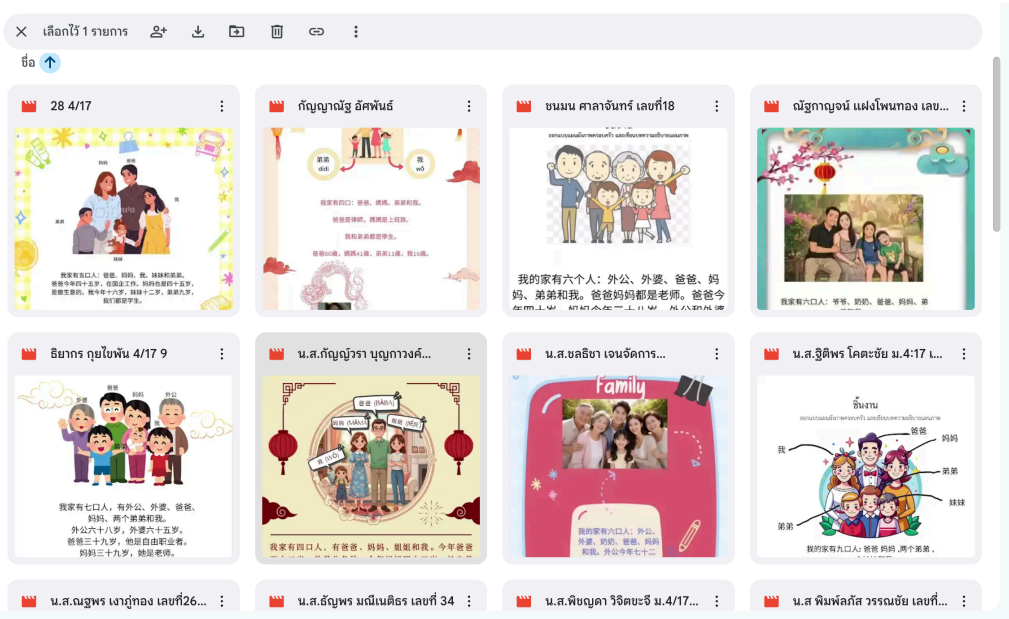
กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ฯ

จิตราภรณ์ สุขสาย. (2565). การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาจีนโดยใช้บัตรคำพินอิน ม.4. วารสารการศึกษาไทย, 19(2), 45-58.

ปิยะนุช เงินคำ. (2566). ประสิทธิผลของชุดฝึกอ่านออกเสียงภาษาจีน. วารสารภาษาและวัฒนธรรม, 42(1), 112-128.

ภาคผนวก

ผลงานนักเรียนที่เกิดจากการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก

Richards, J.C. & Rodgers, T.S. (2014). Approaches and Methods in Language Teaching (3rd ed.). Cambridge.

Wang, F. (2018). Teaching Chinese pronunciation to non-native speakers. Language Teaching Research, 22(4), 489-508.

